

44. ZMARTWYCHWSTAŁY JEZUS POSYŁA SWEGO DUCHA POCIESZYCIELA

Ogólne cele katechetyczne

- ✓ Poznanie prawdy, że Jezus posłał Ducha Pocieszyciela.
- ✓ Kształtowanie postawy radości z obecności Ducha Świętego.

Cele szczegółowe

Wiedza

Dziecko:

- pamięta, że Jezus posłał Ducha Pocieszyciela.

Umiejętności

Dziecko:

- potrafi swoimi słowami powiedzieć, co czyni Duch Święty,
- umie opowiedzieć o zesłaniu Ducha Świętego na apostołów.

Postawy

Dziecko:

- prosi Ducha Świętego o pomoc w stawaniu się coraz lepszym.

Metody i techniki: rozmowa kierowana, opowiadanie, czytanie Pisma Świętego, śpiew pieśni, zabawa – drama „Pocieszanie”.

Środki dydaktyczne: Pismo Święte, tekst opowiadania, tekst pieśni, pacynki Marka i Kasi.

I. WPROWADZENIE

1. Powitanie i modlitwa

K. wita dzieci i rozpoczyna katechizację piosenką z gestami „Jezu ufam Tobie”.

Następnie K. wyjaśnia:

Jezus jest zawsze z nami i pomaga nam w różnych sytuacjach. Dzisiaj dowiemy się, kto jeszcze udziela nam swojej pomocy i pociesza nas, kiedy jesteśmy smutni.

2. Opowiadanie

Posłuchajmy opowiadania z życia Marka.

K. opowiada, posługując się pacynką Marka i Kasi:

Marek – pocieszyciel

Dzisiaj przyszedłem do przedszkola i od razu zauważyłem, że Kasia jest smutna.

– Co się stało? – zapytałem.

– Mama wpięła mi we włosy nową spinkę w kształcie kwiatka. Chciałam, żeby zobaczyły ją moje koleżanki. Szybko rozebrałam się w szatni i pobiegłam do sali. Zawołałam koleżanki, ale spinki już nie było. Teraz jest mi smutno. Tę spinkę dostałam od babci Marysi – opowiedziała mi Kasia.

– Nie martw się – pocieszałem ją – spinka na pewno gdzieś leży. Chodź, pomogę ci jej szukać. Razem na pewno ją znajdziemy.

Szukaliśmy spinki w sali, ale nigdzie jej nie było. Zapytałem panią, czy możemy wyjść do szatni, aby tam poszukać zguby. Pani zgodziła się. Szukaliśmy na podłodze i na ławkach. Kiedy nie mogliśmy znaleźć spinki, Kasia zaczęła płakać. Wziąłem ją za rękę i powiedziałem:

– Nie płacz, Kasiu, poszukajmy jeszcze w twoich ubraniach.

Podszedłem do kurtki Kasi, ale w kieszeniach nie było spinki. Zajrzałem do czapki i krzyknąłem:

– Kasiu, tu jest twoja zguba.

Kasia ucieszyła się i powiedziała z radością:

– Dziękuję ci, Marku, za to, że mnie pocieszałeś i znalazłeś moją spinkę.

3. Pytania do opowiadania

– Dlaczego Kasia była smutna?

– Kto pocieszał Kasię?

– W jaki sposób Marek pocieszał Kasię?

– Jak Kasia podziękowała Markowi?

II. AKTYWIZACJA

1. Wprowadzenie w temat

Czasem jesteśmy smutni. Smutek towarzyszy nam, gdy jesteśmy chorzy, zmęczeni, coś nam zginie lub coś nam się nie uda. Jest nam również smutno, gdy musimy rozstać się z kimś, kogo lubimy. W takich chwilach nasi przyjaciele pocieszają nas.

Jezus też miał przyjaciół, którymi byli Jego uczniowie. Oni cieszyli się z każdego spotkania z Jezusem. Pewnego dnia Jezus powiedział im, że musi wrócić do swego kochanego Ojca w niebie. Uczniowie zasmucili się, ponieważ było im dobrze z Jezusem.

Posłuchajmy, w jaki sposób Jezus pocieszał swoich przyjaciół.

2. Czytanie Pisma Świętego

K. czyta fragment z Pisma Świętego (J 14,16.18-19.26):

„Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze (...). Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie (...).

A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem”.

3. Pytania do tekstu biblijnego

– Kogo obiecał zesłać Jezus swoim uczniom?

– W czym będzie pomagał Duch Święty uczniom Jezusa?

4. Wyjaśnienie pojęcia *Duch Święty*

Każdą modlitwę rozpoczynamy znakiem krzyża, wypowiadając jednocześnie słowa: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. *Duch Święty*, tak jak Jezus i Bóg Ojciec, jest Bogiem. Od chwili chrztu św. mieszka w każdym z nas.

5. Zesłanie Ducha Świętego – fragment biblijny

Uczniowie Jezusa oczekiwali na spełnienie Jego obietnicy. Posłuchajmy, co wydarzyło się pewnego dnia.

K. odczytuje fragment z Pisma Świętego (Dz 2,1-4a):

„Kiedy (...) znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali.

Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym”.

6. Pytania do tekstu biblijnego

- Co wydarzyło się, gdy uczniowie przebywali razem?
- Co zobaczyli uczniowie ponad swoimi głowami?
- Kto ich napełnił swoją obecnością?

7. Nauka pieśni

K. uczy dzieci pieśni:

<i>Przyjdź, Duchu Święty, ja pragnę.</i>	<i>D A</i>
<i>O to dziś błagam Cię.</i>	<i>D</i>
<i>Przyjdź w swojej mocy i sile.</i>	<i>G</i>
<i>Radością napełnij mnie.</i>	<i>D A D</i>

8. Zabawa – drama „Pocieszanie”

K. wybiera kilkoro dzieci, które będą brały udział w scenie. Zadaniem tych dzieci będzie odgrywanie roli ludzi potrzebujących pocieszenia, np.:

- płaczące dziecko, które nie ma się z kim bawić;
- zmęczona mama, która ma pozamiatać podłogę;
- kolega, który zgubił ulubioną zabawkę;
- koleżanka, która nie umie zawiązać buta;
- smutne dziecko, które nie zabrało drugiego śniadania.

Pozostałe dzieci pokazują za pomocą gestów i słów, jak można pocieszyć każdą z tych osób.

III. ZAKOŃCZENIE

1. Rymowanka

K. uczy dzieci kolejnej rymowanki:

**Jezus dał Ducha Pocieszyciela,
który me serce rozwesela.**

2. Praca z podręcznikiem

Dzieci wykonują polecenia w podręczniku dziecka.

3. Modlitwa

K. zaprasza dzieci do kącika modlitwy. Wykonują znak krzyża, chwalą Boga słowami: „Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Amen”.

Następnie K. śpiewa razem z dziećmi pieśń „Przyjdź, Duchu Święty, ja pragnę”.

KĄCIK KATECHETY

1. Rozważanie

„Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!”

(1 Kor 6,19-20)